

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 751/06
07.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Спасића, председника већа, Љиљане Ивковић-Јовановић, Надежде Радевић, Михаила Рулића и Снежане Андрејевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца-противтуженог АА, кога заступа АБ, адвокат, против туженог-противтужиоца ДЗ СЦГ - Министарство одбране Војнограђевинска дирекција Београд из Београда, коју заступа Дирекција за имовинско-правне послове МО Београд, ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж.4960/05 од 14.7.2005.године, у седници већа одржаној дана 7.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог АА изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж.4960/05 од 14.7.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П.бр.5280/03 од 25.1.2005. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог АА, којим је тражио да се утврди да тужилац има својство закупца стана ВВ, те да исти стан може откупити закључењем уговора о откупу стана, што је тужени-противтужилац дужан признати и трпети, као неоснован. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца, па је обавезан тужилац-противтужени да се са свим лицима и стварима исели из стана ВВ, те да тако испражњен стан преда туженом на слободно располагање. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 146.400,00 динара.

Пресудом Округног суда у Београду Гж.4960/05 од 14.7.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је наведена првостепена пресуда.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужилац побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији, јер дати разлози о одлучним чињеницама нису у супротности са изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, носилац станарског права на стану ВВ, био је сада пок. ПП на основу уговора о коришћењу стана закљученим 1966. године. Наведеним уговором предвиђено је да ће отац тужиоца, сада пок. ПП стан користити заједно са члановима домаћинства и то супругом ГГ и синовима ЋЋ и ДД. У предметном стану становали су све до своје смрти родитељи тужиоца и његов брат ЋЋ који је наставио да стан користи после смрти родитеља. Брат тужиоца, ЋЋ, преминуо је __. године. Тужилац се одјавио са адресе спорног стана 23.1.1978. године, од када је заједно са супругом и сином пријављен и становао је на адреси ЕЕ, све до __.1996.године, када се поново пријавио на адресу предметног стана. Тужилац је након смрти свог брата издавао спорни стан подстанарима. Сада пок. ПП, као купац стана, поднео је туженом захтев за откуп истог, за који захтев је добио сагласност туженог, али уговор о откупу стана никада није закључен.

Имајући у виду да тужилац није био члан породичног домаћинства ранијег закупца стана, сада пок. ПП, јер у време закључења уговора о закупу па до смрти закупца Зорана, није становао са њим у стану нити је био члан његовог породичног домаћинства, правилан је правни закључак нижестепених судова да је тужбени захтев тужиоца неоснован а противтужбени захтев туженог основан. Правилно је примењено материјално право из члана 34. став 2. Закона о становању ("Службени гласник РС", бр. 50/92), када је одлучено као у изреци првостепене пресуде. За такву одлуку нижестепени судови су дали ваљане разлоге које прихвата и ревизијски суд, тако да се у ревизији тужиоца неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Према одредбама члана 398. став 2. Закона о парничном поступку, ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако да нису могли бити предмет оцене

.....
рeвизијског суда наводи рeвизије који се сводe на оцeну извeдeних доказа и на оспоравање правилности утврђeног чињeничног стања.

Наводи у рeвизији да је материјално право погрешно примењeно нису основани. Рeвизијски суд није детаљно образложио прeсуду јер је закључио да то није потребно због тога што се у рeвизији понављају жалбени разлoзи, а образлагањeм прeсудe не би се постигло ново тумачeње права нити допринeло ујeдначeном тумачeњу права (члан 405. став 2. ЗПП).

На основу наведeног, примeном члана 405. став 1. Закона о парничном поступку, рeвизија је као неоснована одбијeна.

Председник већа-судија,

Слободан Спасић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз